

KOZARAC

Susret s piscem
Stjepanom Tomašem

**KNJIGA JE
NAJBOLJI
PRIJATELJ**

Anketa - ovisnosti

**RAZMISLI PRIJE
NEGO ŠTO
NAPRAVIŠ!**

Dan ružičastih majica

**NASILJE
PRESTAJE OVDJE**

Mali vrtlari

**ČUVAJMO
OKOLIŠ!**

Erasmus+ projekt

**LET'S MEET
IN THE CLOUDS**

SADRŽAJ:

Naslovnica	1
Jesmo li spremni na nikad izazovnije školsku godinu?	2
Jedna jabuka na dan tjera doktora van!	3
Zajedno za bolji internet!	3
Nasilje prestaje ovdje	3
Upoznajmo njihov svijet!	4
Srce puno ljubavi	4
Maškare pod maskama	4
Mali vrtlari	5
Dan planeta Zemlje	6
Klokan bez granica	6
Erasmus+ projekt	6
Intervju sa Stjepanom Tomašem	7
Međunarodno natjecanje iz engleskog jezika	7
Intervju s učenicom Ivom Zetović	8
Radionice sa psihologinjom Antonijom Radoš u šestom razredu	8
Projektni dan: Smijeh je lijek	9
Dan škole	9
Anketa: Ovisnosti	10
Preporučujem ti	10
Djetinjstvo u mom kraju	11
Likovni i literarni radovi	12-14
Odlikaši	15
Osmaši	16

SEMELJAČKI KOZARAC

LIST OSNOVNE ŠKOLE JOSIPA KOZARCA,
SEMELJCI • BROJ 8

Izdaje: Osnovna škola Josipa Kozarca, Semeljci

Financira: Općina Semeljci

Školska godina: 2020./2021.

Glavni urednici: Martina Kaurin, prof., Ivana Hes, 8. c, Lana Josipović, 8. c, Eva Sremac, 8. c

Uredništvo: Martina Kaurin, prof., Ivana Hes, 8. c, Lana Josipović, 8. c, Eva Sremac, 8. c, Nika Paradžik, 7. a, Lucija Kubica, 6. b, Lucija Bošnjaković, 6. b, Iva Grbeša, 6. c, Patricija Paradžik, 5. b, Dora Prebeg, 5. b

Grafičko uređenje i tisak:

Glas Slavonije d. d., Osijek

NOVINARKE SEMELJAČKOG KOZARCA

Dragi naši učenici i učenice,

završili smo još jednu drugačiju školsku godinu koja je iza nas. Sve što se događalo u školi zabilježili smo u osmom broju Semeljačkog Kozarca. Naše su novinarke napisale razne članke, intervjuje, provele anketu, fotografirale razne aktivnosti u kojima su učenici sudjelovali, te napravili izbor najljepših likovnih i literarnih radova. Nadamo se da ćete uživati čitajući novi broj Semeljačkog Kozarca.

Ivana Hes, Lana Josipović, Eva Sremac, 8. c

NOVO NORMALNO

Jesmo li spremni na nikad izazovnije školsku godinu?

Još jedna nova i neuobičajena godina je pred nama. Zbog korona krize škola je morala postaviti nove mjere opreza kako ne bi došlo do zaraze među učenicima.

Mnogo smo puta do sada čuli za tzv. »novo normalno«. To bi značilo da se trebamo naviknuti na neke nove i zaštitne mjere za sve nas.

Pod maskama, na distanci i bez uobičajenih velikih odmora, neke su od mjera koje su nas dočekale u školama. Kako smo skoro cijelu prošlu godinu pohađali online nastavu, velika se većina naviknula na ekrane te im je dolazak u školu bio neobičan. Učenici se nisu mogli naviknuti na mjere, ponekad se zaboravljalo na maske, dezinfekciju i ostalo. Većina je bila ogorčena jer više nisu mogli raditi određene stvari u školi koje su prije mogli, već su sada boravili u samo jednoj učionici, dok su poneki ipak bili sretni jer im je online nastava bila samo teret.

Taman kada smo se naučili na sve mjere i na sjedenje u istoj učionici po nekoliko sati, ponovno smo se premjestili u svoje sobe na online

nastavu. Bližimo se kraju prvoga polugodišta, a već smo online.

Krenuli smo raditi od kuće jer je došlo do velikog porasta novozaraženih ne samo u Hrvatskoj već i u našoj školi.

»Novo normalno« ne mora značiti samo odricanje, gubitak slobode ili novi način življenja, već učvršćivanje razrednih prijateljstava! Kao i mnogo puta do sada, sve ovisi o nama.

Ivana Hes, 8.c

DAN JABUKA U NAŠOJ ŠKOLI

Jedna jabuka na dan tjera doktora van

Sredinom listopada učenici 6. a razreda s nastavnicom Engleskog jezika Anom Jaman obilježili su Dan jabuka.

Izrađivali su plakate na kojima su napisali zanimljive podatke o jabukama, pisali pjesme o kraljici voća, učili vrste jabuka i proučavali recepte pomoću kojih mogu i sami nešto ispeći kod kuće.

Također su kupili namirnice koje su potrebne za pitu s jabukama, no zbog epidemioloških mjera nisu bili u mogućnosti sami naučiti ispeći pitu, već je to učinila školska kuharica.

Ulazni pano u školi istovremeno je krasio plakat o jabukama koji je pripremila nastavnica Vesna Nikolić.

Učenici su bili marljivi i vrijedni te su naučili mnogo zanimljivosti o jabukama.

Lucija Kubica, 6. b

DAN SIGURNIJEG INTERNETA

Zajedno za bolji internet!

Svake godine drugi dan drugog tjedna veljače organizira se Dan sigurnijeg interneta. Cilj je odgovornija upotreba online tehnologije i mobilnih uređaja posebice među djecom i mladima.

Učiteljice Informatike provele su aktivnosti kojima su učenike usmjerile na sigurnije, odgovornije i primjerenije ponašanje na internetu.

Nastavnica Informatike Sanja Korajac sa svojim je učenicima pogledala filmove o sigurnosti na internetu (*Nemoj postati lovina, Što se Tini dogodilo?, Reci: Ne!* – Europolova kampanja protiv online iskorištavanja djece). Nastavnica Nikolina Mihić s učenicima je u digitalnim alatima izrađivala postere, plakate, brošure i stripove.

Razredna nastava također je imala radionice na kojima su s učiteljicom Marinom Gregić izrađivali crteže s pravilima i porukama o internetu.

Učenici su dobili nova saznanja koja bi im trebala pomoći u uspješnom svladavanju zamki koje skrivaju društvene mreže i aplikacije kojima se oni svakodnevno koriste.

Lana Josipović, 8. c

DAN RUŽIČASTIH MAJICA

Nasilje prestaje ovdje

Posljednje srijede u veljači obilježavamo Dan ružičastih majica kojim se na simboličan način želi skrenuti pozornost na problem sve učestalijeg vršnjačkog nasilja u školama. Tijekom cijele godine treba naglašavati važnost međusobne tolerancije, a Danom ružičastih majica još jednom skrenuti pozornost na različite oblike nasilja.

Susrećemo se s fizičkim, psihičkim, i sve »popularnijim« inter-netskim nasiljem. Izuzetno je bitno djeci, a i odraslima prikazati kakve posljedice ostaju na osobama koje dožive nasilje.

U našoj su školi i ove godine učenici sedmog b, šestog a i razredne nastave matične i područnih škola sa svojim razrednicama obilježili Dan ružičastih majica. Cilj je bio shvatiti poku Dana ružičastih majica i dokazati da možda sami svojim ponašanjem sudjeluju u nekom obliku nasilja.

Ivana Hes, 8. c

DAN OSOBA SA SINDROMOM DOWN

Upoznajmo njihov svijet!

Ime Downov sindrom dao je britanski liječnik John Langdon Down koji ga je prvi opisao 1866. godine jer je njegovo dijete bolovalo od njega.

Međunarodni dan osoba s Downovim sindromom obilježava se 21. ožujka. Upravo taj datum simbolizira kako na 21. kromosomskom paru kod ovih osoba ima tri umjesto dva kromosoma. Prosječno se jedno od 650 novorođene djece rađa s Downovim sindromom. Taj

poremećaj sprječava normalan tjelesni i mentalni razvoj djeteta.

Ovaj dan obilježili su učenici petog a razreda sa svojom razrednicom Vesnom Nikolić. Na razredne su panoe postavili plakate s podacima o ovome neizlječivom poremećaju te nosili različite čarape koje simboliziraju sindrom Down. Simbol sindroma su šarene čarape jer ih osobe s tim sindromom ne mogu upariti. Nošenjem šarenih čara-

pa pokazuje se podrška borbi osoba s Down sindromom kako bi se što bolje integrirali u naše društvo.

Djeca s ovim sindromom zrače ljubavlju i veseljem, emotivna su i topla, blage naravi te su stoga dobila naziv »djeca suncokreti«. Toga se dana želi potaknuti društvo da upoznaju svijet osoba s tim sindromom te da im pruže pomoć i podršku.

Lana Josipović, 8. c

VALENTINOVO U NAŠOJ ŠKOLI

Srce puno ljubavi

Valentino ili Dan zaljubljenih se u Republici Hrvatskoj počeo slaviti 90-ih godina prošlog stoljeća. Na taj dan slavi se spomendan sv. Valentina, zaštitnika zaljubljenih, zaručenih i vjenčanih parova. Valentino je dan u kojem svojim najbližim prijateljima i simpatijama šaljemo pisma, čokolade i još puno stvarčica kao znak pažnje na Dan zaljubljenih. U našoj školi je običaj da se 14. veljače dijele pisma koja smo tjedan dana prije pisali i stavljali u ljubavni sandučić. U njemu se skupi mnoštvo kreativnih pisama i poruka dragim nam prijateljima iz škole. Unatoč neuobičajenim okolnostima u ovoj godini, poneke od nas razveselila su valentinovska pisma.

Lucija Bošnjaković, 6. b

Maškare pod maskama

Sredinom veljače u našoj školi održane su ne tako uobičajene maškare. Zbog epidemioloških mjera, učenici razredne nastave taj su dan proveli u svojim učionicama, dok se ove godine predmetna nastava nije maskirala. Kostimi nisu bili obavezni, stoga se svatko maskirao ukoliko je to htio. Plesali su pod maskama, birali najbolje kostime te se na kraju zasladili krafnama. Nadamo se da ćemo iduće godine maškare provesti bez epidemioloških mjera i da će svi učenici moći sudjelovati.

Lucija Kubica, 6. b

MALI VRTLARI

Vrtlarstvo je odlična fizička aktivnost koja dobro djeluje na okoliš, ali i na naše psihičko zdravlje. U posljednjih nekoliko godina svjedočimo sve većem zanimanju za vrtlarstvo. Uglavnom se ljudi srednjih godina, ali i oni stariji odluče time bave. S obzirom da vrtlarstvo u sebi nosi mnoge prednosti, trebalo bi poraditi na tome da se ono predstavi i djeci i mladima kao odlična aktivnost za slobodno vrijeme.

Učenici petog b razreda, članovi grupe Mali vrtlari koja djeluje u našoj školi, sa svojom nastavnicom Prirode Darijom Bjelica, odlučili su dati svoj mali doprinos uređenju školskog vrta. Ukratko su nam predstavili svoje aktivnosti u radu grupe. Evo što smo doznali.

Novinar: Recite nam nešto o svojoj grupi.

Iva: Mi smo grupa Mladi vrtlari. U ovoj grupi brinemo o biljkama, vrtu i okolišu škole.

Nika: Jako sam sretna što sam se upisala na grupu vrtlara. Zaista je zanimljivo i zabavno saditi i kopati s prijateljima i nastavnicom.

Novinar: Kako ste došli na ideju o uređenju školskog vrta?

Iva: Nastavnica nam je dala ideju za rad, a mi smo se jednoglasno složili s njom.

Nika: Školski vrt je i dosad bio uredan i lijep, ali smo ga mi odlučili doraditi.

Novinar: Što sve radite tijekom vrtlarstva?

Iva: Tijekom vrtlarstva sadimo nove biljke, zalijevamo biljke, okopavamo vrt...

Nika: Kopamo, sadimo, zalijevamo biljke, ali i pričamo. Uglavnom, zabavljamo se.

Novinar: Što Vam je najdraže raditi?

Nika i Iva: Najdraže nam je saditi nove biljke.

Novinar: Odakle Vam ideje za uređenje?

Iva: Grupno se dogovaramo kako bi to moglo izgledati i kada dođemo do ideje iskoristimo je.

Novinar: Koji Vam je najdraži cvijet?

Nika: Najdraže su mi dalije.

Iva: Najdraže su mi orhideje.

Novinar: Što ste naučili iz bavljenja vrtlarstvom?

Nika: Naučila sam saditi biljke i održavati ih.

Iva: Naučila sam se brinuti o okolišu.

Novinar: Jeste li razmišljali o mogućem kasnije bavljenju ovim poslom ili možda kao hobi?

Iva: Nisam razmišljala, ali vjerojatno kao hobi.

Nika: Samo kao hobi.

Novinar: Što biste savjetovali ljudima koji uništavaju okoliš?

Nika: Ja bih savjetovala da ne uništavaju okoliš, već da ga čuvaju od zagađivanja.

Iva: Savjetovala bih im da to prestanu raditi jer biljkama i životinjama treba čist okoliš, a također štete i sebi samima.

Mali vrtlari primjer su kako ne bismo trebali zagađivati okoliš, već se brinuti za njega, ali i zainteresirati ostalu djecu za bavljenje vrtlarstvom i čuvanje okoliša.

Ivana Hes, 8. c

ERASMUS+ PROJEKT

Dan planeta Zemlje

Dan planeta Zemlje obilježava se 22. travnja, a prvi puta je obilježen 1970. godine u SAD-u.

U našoj školi proslavili smo Zemljin dan. Prikazivali smo fotografije i prezentacije onečišćenosti prirode, vidjeli prirodne ljepote i raznolikosti biljnog i životinjskog svijeta kojima prijeti izumiranje i nestajanje ako se nastavimo neodgovorno ponašati prema prirodi.

Mladi vrtlari, skupina koja djeluje u našoj školi, daje svoj doprinos Zemlji uređenjem školskog vrta. Svi mi svakodnevno možemo i malim promjenama u postupanju prema okolišu učiniti veliku stvar za pomoć očuvanju našeg planeta te utjecati na globalnu svijest o potrebi mijenjanja odnosa prema njemu.

Patricia Paradžik, Dora Prebeg, 5. b

Let's meet in the clouds

Erasmus+ je program financiran bespovratnim sredstvima Europske unije kojim se podupiru obrazovanje, osposobljavanje, mladi i sport u Europi.

Ove školske godine i naša škola sudjeluje u njemu, a naziv projekta je »Let's meet in the clouds«. Nastavnica Engleskoga jezika Ana Jaman koordinatorka je projekta te su uključeni učenici 6. i 7. razreda. Aktivnostima doprinose i sami koordinatori projekta, partneri iz Poljske te Španjolske i Latvije. Svi ostali djelatnici škole također su se pridružili svojim radom.

Učenici su se izrazitom kreativnošću i maštom okušali u izradi logotipa projekta. Svi su se trudili biti što bolji, no ipak je s jednim glasom više od naše učenice Marije Sremac pobijedio logo Latvije. Pisali su i o obilježavanju blagdana Svih svetih kod nas te se sastali s učenicima iz partnerskih država.

Prvi susret održan je krajem veljače putem platforme Microsoft Teams. Bio je to jedini način susretanja zbog situacije koronavirusa.

Učenici su vješto i s velikim poznavanjem engleskog jezika, izlagali prezentacije o Republici Hrvatskoj, Semeljima te našoj školi. Našu školu predstavila je Lara Sučić, Semeljce Antonija Jurić, a Republiku Hrvatsku učenici David Bošnjaković i Ena Rajninger. Naravno, sudjelovali su i učenici partnerskih zemalja koji su također predstavili svoje zemlje. Iako govore različite materinske

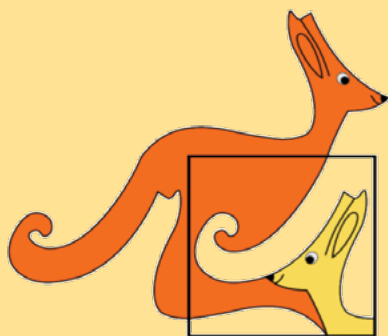
jezike, nisu imali problema sa sporazumijevanjem. Uz njih su prisustvovala i učiteljice Suzana Cvitković-Dragičević, Ivana Čatić te Ana Jaman, ravnateljica Ružica Primorac, stručna suradnica Iva Franjić te ostali učenici. Učenici su pozorno slušali i postavljali pitanja vezana uz zadane teme. Na samom su kraju riješili i Kahoot kviz pokazujući svoje znanje.

Jedna od aktivnosti bio je i posjet osobe s područja kulture, znanosti i umjetnosti u našoj školi. Organiziran je 19. ožujka 2021. godine, a posjetio nas je osječki književnik, Stjepan Tomaš. On je ujedno i član Matice hrvatske, Društva hrvatskih književnika te Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Susret uživo održan je samo za 6. a razred, iako su i ostali razredi imali prijenos videokonferencijom na Microsoft Teams-u. Pričao im je o svojim djelima, zanimljivostima iz mladosti i života. Nakon predavanja, učenice novinarske skupine održale su intervju s piscem.

U okviru projekta odvio se još jedan susret, 15. travnja, na kojemu su učiteljice Engleskog jezika održale sat učenicima iz Latvije, Poljske i Španjolske. Sat je održan na engleskom jeziku s temom Similies.

Projekt traje dvije godine, stoga učenice očekuje još puno zabavnih aktivnosti i susreta te se nadaju da će uskoro moći doći do razmjene, ali ovaj put uživo.

Eva Sremac, 8. c

Klokan bez granica međunarodno je natjecanje koje se održava svake godine. Okuplja predstavnike više od 80 država svijeta. Održava se s ciljem

Klokan bez granica

razvoja interesa za matematiku i prirodne znanosti te logičko i kombinatoričko mišljenje. Zadaci su razvrstani u tri stupnja težine (zadaci za 3, 4 i 5 bodova), a najuspješnijih 10 % učenika dobiva prigodnu nagradu.

U našoj je školi natjecanje održano početkom lipnja. Sudjelovalo je 29 učenika od 4. do 7. razreda. Voditeljica natjecanja bila je nastavnica Matematike i Fizike Sanja Posavčević. Zadaci su bili zahtjevni i teški, ali se

svatko trudio biti što bolji. Rezultati natjecanja bit će poznati u srpnju na mrežnoj stranici Hrvatskog matematičkog društva, a podjela nagrada najuspješnijim učenicima u prvom tjednu nove školske godine.

Namjera natjecanja bila je motivirati učenike da se bave matematikom izvan redovitih školskih programa te pokazati kako i ona ima zabavne strane.

Eva Sremac, 8. c

SUSRET S PISCEM STJEPANOM TOMAŠEM

Knjiga je najbolji prijatelj

U sklopu Erasmus+ projekta našu školu posjetio je književnik Stjepan Tomaš. Predstavio nam je svoju poznatu knjigu *Mali ratni dnevnik*, a govorio je i o svom novom romanu *Dječak koji je volio ptice*. Nakon završetka susreta, napravili smo intervju s književnikom koji je rado pričao o životu, mladosti i knjigama.

Novinar: Je li Vas obitelj podržala u odabiru zanimanja?

Pisac: Supruga me nije previše podržavala, a sin je tada bio premlad da bi to razumio. Ipak sam bio uporan jer sam to volio.

Novinar: Kako dobivate ideje za pisanje?

Pisac: Ideje dobivam na razne načine. Zanima me suvremena i povijesna

tematika. Impresionirao me je Strossmayer zbog svoje figure i značaja.

Novinar: Tko Vam je bio najdraži pisac u djetinjstvu?

Pisac: U tadašnje vrijeme nije bilo puno pisaca. U đurđanovačkoj knjižnici nisam imao previše izbora za čitanje, stoga sam čitao sve što su mi preporučili i do čega sam naravno mogao doći.

Novinar: Volite li više pisati knjige za djecu ili odrasle i zašto?

Pisac: Ne radi se o tome što više »volim ili ne volim«, nego o tome koliko sam u tom trenutku zaokupljen određenom temom.

Novinar: Mislite li da djeca dovoljno čitaju knjige?

Pisac: Ne znam koliko današnja djeca čitaju, ali vjerojatno nedovoljno. U današnje vrijeme prevladava tehnologija. Mislim da bi im se čitanje trebalo približiti drugim oblicima, poput e-knjige.

Novinar: Za koju Vam je knjigu trebalo najviše vremena da je napišete?

Pisac: Najviše mi je bilo potrebno za knjigu *Zlatousti ili Tužni dom hrvatski*.

Novinar: Što biste poručili djeci i mladima?

Pisac: Želim im poručiti da više čitaju jer ništa ne može zamijeniti knjigu. Današnja djeca više pričaju engleski nego hrvatski jezik, stoga im treba više približiti čitanje.

Ivana Hes, Lana Josipović,
Eva Sremac, 8. c

MEĐUNARODNO NATJECANJE IZ ENGLESKOG JEZIKA

Engleski bez granica

Krajem travnja u našoj je školi prvi put organizirano međunarodno natjecanje u poznavanju engleskoga jezika Hippo 2021. – English Without Borders. U natjecanju, koje se u svijetu

organizira već deveti put, sudjelovali su zainteresirani učenici petih i šestih razreda: Fran Dubravac, Iva Zetović, Dora Prebeg, Davor Azinić, Mata Gradištanac, Josip Lončarević, Dorotea Marušić, Marko Ervačić, David Čačić, Antonija Jurić, Ena Rajninger, Mihael Turščak, Josip Čalić, Lorena Augustinović, Marija Sremac, Ivan Kovač i Žana Penava. Učenici su pokazali razinu razumijevanja pročitanaog teksta, slušanoga teksta i upotrebu jezika. Organizacijske pripreme odradile su učiteljice Engleskoga jezika Ana Jaman i Suzana Cvitković-Dragičević. U sljedeći krug natjecanja koje je održano 28. svibnja 2021. plasirale su se Dorotea Marušić (5.a) i Antonija Jurić

(6.b). Prva razina natjecanja provedena je radom na ispitnim materijalima u papirnatom obliku, a druga radom u online okruženju. Rezultate očekujemo do kraja lipnja. Sretno našim učenicama!

Ivana Hes, Lana Josipović,
Eva Sremac, 8. c

INTERVJU S IVOM ZETOVIĆ

Bitno je baviti se sportom!

Iva je učenica petog b razreda i bavi se tenisom koji trenira u Teniskom klubu Đakovo. Sama je priznala da uživa u tome, a uz tenis svira i tamburicu.

Novinar: Kada si se počela baviti tenisom?

Iva: Tenisom sam se počela baviti sa sedam godina.

Novinar: Koliko dugo treniraš tenis i kako to da si odabrala baš taj sport?

Iva: Tenis treniram već pet godina, samovoljno sam odlučila da se želim baviti tenisom, usput sam gledala i stariju sestru dok je igrala pa mi se svidjelo. Sa sestrom sam i prije igrala mečeve, a i dandanas ponekad igramo zajedno.

Novinar: Koliko si nagrada osvojila?

Iva: Osvojila sam trinaest pehara i oko četrdeset medalja.

Novinar: Na koja si natjecanja do sada išla?

Iva: Išla sam na državna, regionalna i općinska.

Novinar: Koji ti je najdraži postignuti uspjeh?

Iva: Najdraži postignuti uspjeh mi je kada sam u Borovu Naselju osvojila turnir.

Novinar: Uspijevaš li uskladiti školske obveze s treninzima?

Iva: Većinom da, ali brzo moram rješavati domaću zadaću i ostale obveze kako bih stigla na trening.

Novinar: Koliko imaš slobodnog vremena za druženje s prijateljima?

Iva: Ne baš puno, jednom tjedno idem van s prijateljima, nekad i više, vikendima nisam kod kuće.

Novinar: Tko ti je najveća podrška u bavljenju tenisom?

Iva: Tata mi je najveća podrška i motivacija, mama isto, ali manje nego tata. Ona smatra da bi škola trebala biti na prvom mjestu pa tek onda tenis.

Novinar: Imaš li najdražeg tenisača/icu?

Iva: Da, Rafael Nadal, španjolski tenisač, sviđa mi se njegova borbenost u igri, i to što kada gubi ne izražava ljutnju, već ju preusmjeri u bolji način igre.

Novinar: Jesi li putovala izvan Hrvatske?

Iva: Do sada nisam putovala izvan Hrvatske, ali sljedeće godine imam turnir u Sloveniji i Bosni i Hercegovini.

Novinar: Koliko je važno da se djeca i odrasli bave sportom i zašto?

Iva: Bitno je baviti se sportom zbog svoga zdravlja i kvalitetnijeg provođenja vremena, jer bi se u suprotnom to vrijeme iskoristilo igranjem video igrice, predugim gledanjem u računalo i telefon.

Patricia Paradžik, 5. b

Kindu

Svake godine u našoj školi održavaju se različite radionice koje se provode u svim razredima. Voditeljica radionica bila je psihologinja Antonija Radoš, koja je provođenjem ovih radionica htjela naučiti učenike kako da se odupru nasilju.

Krajem ožujka u svim šestim razredima održana je jedna od radionica pod nazivom Kindu. Učenici su bili podijeljeni u dvije skupine, a zadatak im je bio osmisliti svoj planet. Dje-

Radionice sa psihologinjom Antonijom Radoš u šestom razredu

vojčica Kindu je odabrala njoj najbolji planet na kojem bi htjela živjeti.

Cilj ove radionice bila je prevencija nasilja među vršnjacima te odupiranja vršnjačkom pritisku.

Sukob

Tema jedne od radionica za učenike predmetne nastave koja je održana u listopadu bila je »Sukob«. Svatko od učenika dobio je dva listića s pitanjima: Što je to sukob?, Kako se ponašati u vrijeme sukoba?, Je li sukob dobar ili loš?. Poslije toga učenici su podijelili svoje odgovore s ostatkom razreda i prokomentirali ih. Ova radionica održana je da učenici nauče izbjeći sukob i kako se ponašati nađu li se u takvoj situaciji.

Lucija Kubica, 6. b, Iva Grbeša, 6. c

Izložba likovnih radova učenika Osnovne škole Josipa Kozarca

Dan Osnovne škole Josipa Kozarca svake se godine obilježava krajem svibnja. Tom prigodom tradicionalno se priprema školska priredba za učenike, roditelje, djelatnike i mještane.

Nastup folklora, tamburaša, igrokaža, dramske skupine, školskog zbora i školskog benda bile su neizostavne točke svakog Dana škole, kao i nagrađivanje učenika s odličnim uspjehom u svih osam godina školovanja i dobrim prolazom na natjecanjima. Ti su učenici svojim radom i trudom zaslužili nagrade koje će im biti uručene prilikom podjele svjedodžbi. Ove godine nagrađeni su učenici:

Jakov Jaman, 8. b, Michael Lukač, 8. b, Ivana Hes, 8. c, Josip Kelić, 8. c, Lana Josipović, 8. c, Iva Jukić, 8.c, Eva Sremac, 8. c. za odličan uspjeh tijekom svih osam godina školovanja

Dorotea Marušić, 5. a i Antonija Jurić, 6. b za natjecanje iz engleskog jezika u sklopu Erasmus + projekta

Lucija Lovrić, 4. r. PŠ Vrbica i Jan Gujaš, 2. r. Semeljci za 10 % najboljih u matematičkom natjecanju Dabar

Karolina Kalić, 7. b Susret hrvatskog dječjeg duhovnog stvaralaštva »Stjepan Kranjčić«

Luka Orkić, 7. a nagrađeni literarni rad »Slavonski sin« na smotri Mali vezovi.

Ove školske godine zbog situacije s koronavirusom učenici i djelatnici nisu bili u mogućnosti na uobičajen način obilježiti Dan škole.

No, učenike razredne nastave svih područnih škola to nije obeshrabrio, već ih je motiviralo u kreiranju virtualne izložbe likovnih radova. Održana je videokonferencija koju je pripremila učiteljica Ivona Grbeša. Učiteljice su odabrale najbolje likovne radove koji su predstavljeni na školskoj izložbi.

Nadamo se da ćemo iduće školske godine biti svi zajedno i da ćemo slaviti datume koji nam puno znače.

Ivana Hes, 8. c

PROJEKTI DAN

Uljepšaj lice svojim osmijehom

»Dan u kome se nisi nasmijao je izgubljen dan.« Charlie Chaplin.

Svjetski dan smijeha obilježava se dva puta godišnje, 10. siječnja te 2. svibnja. Smijeh je vrlo važan u našem životu, a znanstvenici su potvrdili da se trebamo smijati najmanje deset minuta dnevno. Istraživanja su pokazala da se djeca smiju čak do tristo puta, dok se odrasle osobe smiju svega sedamnaest puta dnevno.

Smijeh povećava kapacitet pluća, dokazano jača imunološki sustav te smanjuje hormone stresa. Smanjuje kolesterol u krvi, pojavu krvnih ugrušaka te visok krvni tlak što smanjuje opasnost od infarkta. Pomaže u smanjivanju **obolijevanja** od depresije i anksioznosti.

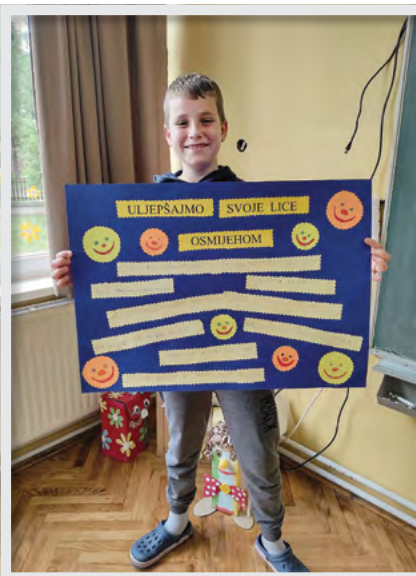
Zanimljivost je da su Židovi najveći šaljivci, dok se Japanci najmanje smiju.

Postoje različite vrste smijeha, a neke od njih su grohotni smijeh (privlači pozornost), cerekanje (uživanje u tuđoj nevolji), iz trbuha se smiju prijateljski raspoložene osobe, oni koji se podsmijehuju su bezosjećajni, a sebi u bradu se smiju obzirne, ali povučene osobe.

Sredinom svibnja u našoj školi održan je projektni dan. Ovogodišnja tema bila je Smijeh. Učenici su izrađivali plakate na temu smijeha, pričali viceve, šale, pripovijedali smiješne događaje, crtali karikature, izrađivali emotikone koji prikazuju različite vrste osmjeha... i jednostavno uživali u smijehu.

Cilj ovoga projekta bio je ukazati na brojne psihičke i fizičke dobrobiti smijanja te da se ne smijemo zaboraviti smijati svaki dan.

Lana Josipović, 8. c

ANKETA - OVISNOSTI

Razmisli prije nego što napraviš!

Alkohol, droga, pušenje, kockanje i druge ovisnosti više-struko su opasne za ljudski život.

Zašto biti ovisnik? Kao da to donosi nešto dobro! Mislite da vam to može pomoći u životu kako biste bili sretniji, ispunjeniji...? Jednostavno, varaju se svi oni koji misle da je to istina.

Sama ovisnost i sredstva ovisnosti velika su zabluda.

Ove školske godine provedena je anonimna anketa u kojoj je sudjelovao 141 učenik predmetne nastave. Glavni cilj bio je pokušati doznati kakav stav učenici imaju o pušenju, alkoholu, drogi, kockanju, ali i kako provode svoje slobodno vrijeme.

Anketa se sastojala od devet pitanja koja obuhvaćaju problematiku ovisnosti. Veći broj pitanja nudila su višestruki izbor.

Doznali smo da je 37% učenika razvilo neke štetne navike. Najveći broj anketiranih u osmim razredima, njih 17%, izjavilo je kako ponekad konzumiraju alkohol. Većina se osmaša složila da je glavni uzrok stvaranja ovisnosti utjecaj društva, dok peti razredi ipak misle da je

Grafički prikaz postotka ovisnosti učenika po razredima:

razlog to što se žele osjećati odraslijima.

U obiteljima ispitanika petih razreda, 27% roditelja igra igre na sreću, a 80% učenika sedmih razreda smatraju da je igranje igara ipak štetno.

Doznali smo da u današnje doba djeca uglavnom provode slobodno vrijeme igrajući videoigre, njih čak 47%, dok se samo 23% djece druže s vršnjacima. Ostali uobičajeno gledaju televiziju, slušaju glazbu ili spavaju.

Naši osmi razredi (51%) izlaze svaki dan i nemaju ograničeno vrijeme izlaska, dok šesti razredi (39%) uopće ne izlaze. Razmišljajući o načinu

na koji provodimo slobodno vrijeme, učenici su izjavili da ga provode kvalitetno i korisno (86%).

Provedenom anketom došli smo do zaključka da je dosta učenika razvilo štetne navike i da bi svoje vrijeme trebali korisnije provoditi i družiti se više s vršnjacima, a manje igrajući videoigre. Poražavajuća je statistika da je oko 50% učenika razvilo štetnu naviku igranja videoigara.

Nadamo se da je ova anketa potaknula učenike na rješavanje problema ovisnosti i nesigurnosti među mladima.

Ivana Hes, Lana Josipović,
Eva Sremac, 8. c

Preporučujem ti

Filmovi	Serije	Knjige	Pjesme
Ljubav na kvadrat	Narcos	Sve što smo ikad željeli	Good 4 u
Dečki koje sam voljela uvijek i zauvijek	Tri metra iznad neba	Male žene	Montero
Opasne laži	Emily u Parizu	Slučajni cimeri	Peaches
U lažima su plesne noge	Lupin	Pletenica	Zitti e buoni
Poljubi me ponovo	Cobra Kai	Dom iza žice	Ghost of You
Dad Wanted	Elitna škola	Ljeto na jezeru Čiču	There You Are
Na istom valu	Ginny and Georgia	Moja neprijateljica Ana	

Ivana Hes, 8. c

Likovno-literarni natječaj s temom »Djetinjstvo u mom kraju« organiziran je u svibnju povodom obilježavanja Dana Općine Semeljci. Svoja iskustva i uspomene iz djetinjstva najmlađi mještani prenijeli su na papir u obliku literarnog ili likovnog uratka. Likovni natječaj bio je predviđen za djecu vrtičke i predškolske dobi te učenike od 1. do 4. razreda, a literarni za učenike od 5. do 8. razreda. Ukupno je na natječaj prijavljeno 62 likovna i literarna rada. Povjerenstvo Općine odabralo je najbolje radove. Nagrađeni učenici, njihovi roditelji i učitelji bili su pozvani sredinom lipnja na dodjelu nagrada. Program su pjesmom i plesom otvorila i sve prisutne razveselila djeca Dječjeg vrtića Hlapić iz Semeljca. Nakon otvorenja, načelnik Općine Grga Lončarević, uručio je djeci prigodne poklone.

LIKOVNO-LITERARNI NATJEČAJ OPĆINE SEMELJCI

Djetinjstvo u mom kraju

Nagrađene učenice predškolske dobi su:

1. Dunja Matijašić, Vrbica
2. Marta Kaptein, Kešinci
3. Maja Licht, Kešinci

Nagrađene učenice prvog i drugog razreda su:

1. Lana Filipović, PŠ Vrbica
2. Lea Oštap, OŠ Josipa Kozarca Semeljci
3. Iva Drenjančević, OŠ Josipa Kozarca Semeljci

Nagrađeni učenici trećeg i četvrtog razreda su:

1. Stjepan Mišković, PŠ Vrbica
2. Anastazija Galović, OŠ Josipa Kozarca Semeljci
3. Valentina Jelenić, PŠ Vrbica

Nagrađeni učenici za literarni natječaj:

Poezija

1. Iva Lukić, 5.b, OŠ Josipa Kozarca Semeljci
2. Ivana Čudina, 6.c, OŠ Josipa Kozarca Semeljci

3. Petra Miladinović, 7.b, OŠ Josipa Kozarca Semeljci

Proza

1. Lara Sučić, 7.b, OŠ Josipa Kozarca Semeljci
2. Luka Miladinović, 7.b, OŠ Josipa Kozarca Semeljci
3. Helena Uzelac, 5.b, OŠ Josipa Kozarca Semeljci

Ovaj projekt zainteresirao je mnogu djecu s područja općine te ih potaknuo na stvaralački i kreativan rad u kojem će nadamo se sudjelovati i iduće godine.

Iva Grbeša 6. c

LIKOVNI I LITERARNI RADOVI

Moja majka

Moja majka je jedina na svijetu za koju ja znam da je najsnažnija, najljepša i najhrabrija. Moja majka mene voli iako nisam dobar u školi. Moja majka ima nježno lice ne rastužuje se kad iz škole donesem jedinice. Ja svoju majku volim jako kao dijete svako.

Tomislav Vukušić, 4. r.,
PŠ Forkuševeci

Aurora Jukić, 1. r., PŠ Vrbica

Da je meni pas biti

Da je meni pas biti onaj koji kuću štiti, onaj koji kuću pazi da neznamac ne ulazi. Da je meni pas biti, onaj koji mace brani onaj koji mace voli s njima hranu dijeli. Da je meni pas biti onaj koji vjerno prati, onaj koji vjerno sluša svome gazdi ljubav pruža.

Antonio Čosić, 4. r., Semeljci

Mia Piliši, 1. r., PŠ Vučevci

Zima u Forkuševcima

Moje selo malo najljepše je zimi, kad ga snijeg prekrije i mrazovi sivi. Šetati kroz selo prava je bajka sve dok u kuću ne pozove majka. Livade i polja tad pune su snijega sve dok sunce ne pogleda njega.

Gabriel Matković, 4. r.,
PŠ Forkuševeci

Martina Ševarac, 2. r.,
PŠ Koritna

Moja mama

Moja mama meni draga uvijek vedra, nasmijana.

Kad sam tužan i kad mi loše bude mamine riječi utjehu nude.

Moja mama zakon pravi svi je slušamo da ne zagalami.

Ivan Ervačić, 3. r., PŠ Koritna

Petar Orešković, 4. r.,
PŠ Forkuševeci

Majka

Njene su oči kao najljepši cvijet, kad zaspim gleda me kao cijeli svijet.

Njen je osmijeh kao najljepša ruža, kad se nasmije znam da mi utjehu pruža.

Njene su riječi kao najdraža pjesma koja koju volim rado slušati. Mama je meni najdraže biće Jer će me uvijek tješiti.

Dunja Sučić, 2. r., PŠ Vučevci

Jakov Lukić, 2. r., PŠ Forkuševeci

Neven Živković, 4. r.,
PŠ Mrzović

Prva ljubav

Prva ljubav važno je razdoblje u životu svakog djeteta. Kada se prvi puta zalubiš, sve je lijepo, sretni smo i ispunjeni. Posebno se pamte leptirići u truhu, znojni dlanovi i skriveni pogledi.

Ja sam svoju prvu ljubav upoznala u vrtiću. Zvao se Lukas i na spomen njegova imena uvijek sam se zarumenjela i zagonetno nasmiješila. Tada mi je bilo važno samo hoću li vidjeti svoju simpatiju. Bila sam uvjerenja da će ta ljubav trajati vječno, ali trajala je samo do polaska u prvi razred.

Takve su prve ljubavi, kratko traju, a dugo se pamte. Ljubav je potrebna svima i bez nje ništa nema smisla.

Petra Cestar, 4. r., PŠ Mrzović

Nikola Filipović, 3. r.,
PŠ Kešinci

Za Domovinu

Moja Domovina je: hrabrost, mama, dom, Hrvatska, prijatelji, obitelj, pjesma,

Gabrijel Jelenić, 1. r., Semeljci

Moja mama

Moja mama se zove Ankica. Ima 28 godina. Po zanimanju je domaćica.

Njene oči su žarko smeđe boje, usta su joj bolja od jagoda, lice joj je medeno. Njena kosa je crna poput mraka. Ona je jako lijepa, kao zvijezda na nebu. Niska je poput svoje mame. Smije se poput raspjevane ptice. Ima glas kao anđeo. Ruke su joj nježne poput svile. Hoda kao lijepa dama, ponekada brzo kao ptičica koja prvi put leti. Kada se naljuti, lice joj se namršti, tada bježi od nje, ljuta je kao paprika. Srećom ljutnja dugo ne traje. Sada je trudna pa joj je stomak dosta narastao. Jedva čekam da rodi bracu.

Moja mama je lijepa, dobra, brižna, pametna, sjajna, odlična. Mogla bih još puno toga lijepoga napisati za svoju mamu. Ona je moj heroj. Ja svoju mamu volim najviše na svijetu.

Matea Filipović, 4. r., Semeljci

Ella Raguž, 8.b

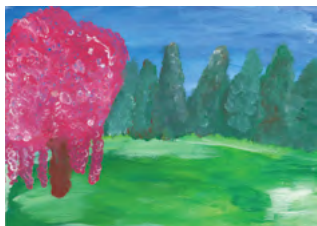
Bor

Iglice male
Na granu su stale,
Jedna pokraj druge
Drže se za ruke.

Iako sam velik
I bez puno mana
Sjajim u šarenim bojama
Kada dođe vrijeme
Mojih dana.

Tko sam ja?
Pitanje je pravo.
Ja sam bor.
Pozdravljam vas
Zdravo!

Patrik Dubravac, 4. r., PŠ Vrbica

Matea Filipović, 4. r.,
PŠ Mrzović

Čemu služi ljubav

Ljubav služi da se
Djeca druže. Ljubav
Služi da bi nekoga razveselili.

Ljubav možemo naći kod
Ljudi, prijatelja. Ljubav
Se može naći kod životinja.

Ljubav služi da se voli.
Ljubav služi da se druži.

Ljubav je to kada
Nekom ružu pokloniš.

Ljubav je to kada nekom
Pjesmu napišeš.

Ljubav je to kada
Nekom prsten pokloniš.

Ljubav je to kada nekog poljubiš.

Ivano Paradžik, 3. r., Semeljci

Klara Frković, 4. r., PŠ Vrbica

Riječi

Riječi trebaju korito
Da bi mogle teći.
Ljubavi treba lijepa riječ
Da bi mogla teći.

Neobuzdana i gruba riječ
Provaljuje brane, nasipe i razara
Vašu unutrašnjost.
Nježna i blaga riječ svu našu
Nutrinu plodi i natapa.

Ivana Novak, 4. r., PŠ Vrbica

Luka Korajac, 2. r., PŠ Koritna

Hrvatska u srcu

Moja domovina je Hrvatska. Živim u Slavoniji. Ona je za mene najljepše mjesto na svijetu. Puna je ravnica, vrijednih ljudi i zlatnog žita.

Proputovao sam skoro cijelu Slavoniju; od Vukovara, Vinkovaca, Đakova, Osijeka, Našica, Kopačkog rita, Aljmaša, do Orahovice i Papuka. Posjetio sam i Zagreb, naš glavni grad, prepun kulturne baštine. Sva ta mjesta za mene su bila predivna. Putovao sam i na more. Bio sam oduševljen ljepotom i mirisom našeg mora. Posjetio sam otok Krk, Šibenik, Zadar, Primošten i Murter. Sa svakog završetka ljetovanja vratio bih se u svoju Slavoniju, ispunjen mirisom soli i ljepotom sunčane Dalmacije.

Moja Hrvatska je prelijepa zemlja, ali moje srce je najsretnije u mojoj zlatnoj Slavoniji. Hrvatska je najljepša zemlja na svijetu.

Matej Jelenić, 2. r., PŠ Kešinci

Marija Sremac, 6. c

Djetinjstvo u mom kraju

Moje djetinjstvo se ne razlikuje od većine vršnjaka u mom selu. Sjećam se kad me mama prvi put pustila da se samostalno igram bez njenog nadzora s društvom iz ulice. Bila sam presretna. Igrali smo se raznih dječjih igara: skrivača, lopova i policajaca,

odbojke, graničara... Često bi se zaigrali pa bih ostajala i duže nego što mi je bilo dopušteno. Mama bi tada bila ljuta, ali brzo bi mi oprostila. Posebno sam uživala na rođendanskim slavljinama prijatelja i prijateljica. Volim sva godišnja doba, ali ljeta i zima su mi bili najdraži zbog školskih praznika. Zimi bih uživala u snijegu i zimskim radostima, a ljeti u igri s vršnjacima i odlasku na more. Moje djetinjstvo, iako još nije završilo, u meni i dalje budi lijepa sjećanja. Jedno od njih je moja najdraža igračka ružičasti poni. Spavala sam s njim držeći ga u zagrljaju, a on bi me slušao i bio moj najbolji prijatelj. Ponekad se poželim vratiti u bezbrižne dane svoga djetinjstva, gdje je najveći problem bio ozlijeđeno koljeno zbog pada u igri i briga o tome hoće li te roditelji pustiti da ostaneš duže vani s prijateljima. Brzo sam odrasla, a s tim su došle veće obaveze i brige. Ima tu još nešto, a to je bezuvjetna ljubav moje obitelji bez koje moje djetinjstvo ne bi bilo sretno. Vrijeme brzo prolazi i zato uživajte u djetinjstvu jer ćete brzo odrasti!

Anamaria Birkić, 6.c

Roberto Kalić, 4. r., PŠ Mrzović

Djetinjstvo u mom kraju

Kad smo bili mali
stalno smo bili vani
mobitele nismo imali
to su bili bolji dani.

Lijepo nam je bilo
naše se srce zaigralo
dok nas mama ne pozove kući
jer smo bili predugo
A sada je samo
»sjedi i uči«.

Na igralištu svaki dan
nekad čak do jutra
sve dok nas ne uhvati lijepi san
pa ćemo sve ponoviti sutra.

Skrivača smo i lovice igrali
tada smo još timove birali.
Od zemlje smo kolače pravili,
jednom smo ih u pećnicu stavili.

Drugačije je sve sada
ne družimo se više,
nemamo kada.

Nemamo vremena zbog škole
ne znam kada sam zadnji puta
obula role.

Ivana Čudina, 6. c

Lana Kerovec, 3. r., PŠ Vrbica

Djetinjstvo u mom kraju

Odrasla sam u malom, veselom
selu – u Vučevcima u kojem je
drveće uvijek veselo pozdravljalo
prolaznike, u kojem su ptice gla-
sno i začarano pjevale.

U rano jutro čula se pokretna pe-
karnica, a u kasno podne pokret-
na slastičarnica. Uživaš u toplom
pecivu u rano jutro, a u hladnom
užitku u kasno podne. Uvijek ćeš
sve saznati jer bake su tu da šire
vijesti: tko je koga zamrzio, a tko
koga zavolio, tko se »rastavio«,
a tko se udao... S torbom na le-
đima u strahu si od jedinice, a s
loptom u ruci u strahu od gubitka
u igri. Djetinjstvo nije bilo ograni-
čeno prostorom kojega smo
imali, ali smo ga uvijek uspije-
vali ispuniti. Igranje u pijesku,
pravljenje kolača u blatu, igranje
skrivača... Sve je to zaboravljeno
sada. Mi smo skoro odrasli i sve
to zaboravili, ali priroda pamti.
Sve je naše igranje, vrištanje,
skrivanje, sačuvala u svojem
korijenju. Tko bi rekao da ćemo
početi zaboravljati, kada smo se
još jučer igrali u malom veselom
selu – Vučevcima.

Lara Sučić, 7. b

Šimun Matković, 6. b

Kako smo postali Slavonci

Napokon nešto lagano za zadaću!
Ja sam rođena u Osijeku, moji ro-
ditelji u Đakovu, a i njihovi isto.
Dakle, mi smo Slavonci.

Zadaća je gotova i proljetni pra-
znici mogu početi! Odlazim kod
bake i stare bake (prabake) po
darove iz gnijezda. Ona mi priča
kako je provodila svoje djetinj-
stvo u Bosni. Oh, ne! Zadaća nije
gotova. Poslušam cijelu život-
nu priču svoje jedine prabake i
ukratko shvatim da su i ona i pra-
djed doselili iz Bosne u Semeljce,
tako da mi se baka, s mamine
strane rodila u Slavoniji. Djed je
preminuo prije tri godine pa mi
je baka ispričala kako je i on bio
rođen kao slavonsko dijete, ali
su njegovi predci bili njemačkih
korijena, zbog čega su ga zvali
»Švabo«. Baka s tatine strane
je Mađarica. Jedino je tatin tata
izvorni Slavonac, čiji su predci
još davno, davno doselili ovamo
iz Like. Od svih tih informacija
zavrtjelo mi se u glavi.

Počela sam se pitati jesam li ja
onda Slavonka ili nisam? Jesam
li ja uopće Hrvatica kad su mi
predci Bosanci, Nijemci i Mađari?
»Naravno da jesi!« – odgovore
mi mama i tata – »ali si ujedno i
naš mali koktel, spoj jakih sasto-
jaka u nešto posebno.«

Elena Sudar, 4. r., Semeljci

Anastazia Galović, 4. r, Semeljci

Slavonski sin

U meni se probudio šokački inat
i ponos. Kao zahvala predcima,
odlučio sam istražiti svoje kori-
jene.

Dva brata, Marko i Nikola Orkić,
moji su prvi predci koji se spomi-
nju u župnim dokumentima na
ovim prostorima. Krenuli su trbu-
hom za kruhom u sedamnaestom
stoljeću iz Posavine. Služili su
bogatoj gospodi, naporno radili,

timarili su tuđe konje. Svojom
ljepotom i raskoši očarala ih je
Slavonija.

Tad su rekli: »Nikud više ne ide-
mo. Tud ostajemo.« Vrijedne su
ruke stekle mali dio plodne sla-
vonske zemlje koja se prenosila s
koljena na koljeno.

Tuđinci su uvijek htjeli moju
Slavoniju. Privlačila su ih njezi-
na žitna polja i stoljetne divne
šume. Pradjedovi su moji čvrsto
branili ognjište. Prolijevajući
krv i znoj, krvavo su se borili
za svoju zemlju. Kad bi ravnica
plakala pod teškom nogom tuđi-
naca, predci su se još jače ina-
tili svojom nošnjom, pjesmom,
običajima, tamburom. Nisu dali
da izumre časno slavonsko ime.
Usprkos patnjama, Slavonci su
se uvijek veselili. Ma, nema sva-
tova do pravih šokačkih! Šokci
vole tamburice, bečarce, a i
vino i rakiju. Pa kad se povede
šokačko kolo, ono se vije poput
klasja zlatnog žita na laganom
povjetarcu.

Moja zemlja je sada dosta pusta.
Izdajničkim udarcima izudarana
od svojih sinova. Ostavljena,
napuštena, čeka sinove da joj se
vrate. Običaji padaju u zaborav,
konji se manje vole, nema sijela
i divana, šokačkih je nošnja sve
manje. A i mladih Šokaca. Otišli
su pod tuđim nebom tražiti sre-
ću. Hoće li je naći?

Ja se divim svemu što je ostav-
ština mojih starih.

Ponosan sam mladi potomak
svoga obiteljskog stabla. U mo-
joj obitelji šokačka kapa ima
posebnu važnost. U smiraj pra-
djedova života, sin mu je stavio
kapu na ledene grudí. To je znak
da se rodio i umro kao Šokac.
Moj je otac na isti način svome
ocu odao šokačku počast. Jer
mi se rađamo, živimo i umiremo
šokačkim načinom života. Druga-
čije ne znamo, a i nećemo. Pra-
djedovi i djedovi kroz vjekove su
poručivali svojim nasljednicima:
»I u slučaju gladi, zemlja se ne
prodaje. Nema cijenu.«

Čuvat ću svoju djedovinu. I ze-
mlju i običaje. I dok mi je šokačka
kapa na glavi, bit ću baja kao
djed. Ponosno hodam po zemlji s
koje su nikli moji preci.

Jednog dana na ovoj slavonskoj
grudi imat ću potomke. Prenosit
ću na njih sve ono što je naše od

davnina. I voljet će Slavoniju –
jer ljubav se prenosi srcem!

Luka Orkić, 7. a

Tihomir Jelenić, 4. r., PŠ Vrbica

Mojoj majci

Hvala ti za topli zagrljaj
koji mi daješ.

Hvala ti za poklone
što si mi kupila.

Hvala za svaku predivnu tortu
što si mi napravila.

Hvala ti za pomoć svaku.

Hvala za tvoj osmijeh
što mi ga upućuješ.

Hvala za ljubav i brižnost
koju si mi dala.

Gabriel Lončarević, 4. r.,
PŠ Kešinci

Eva Rašić, 1. r., PŠ Kešinci

Pismo planetu Zemlji

Želio bih da cvijeće ne vene,
Zbog smeća koje žalosti i mene.

Želio bih da na zemlji
nema smeća,
Već mnogo cvijeća.

Poruka ljudima cijeloga svijeta:
Čuvajte prirodu našeg planeta
Čuvajte naše rijeke i mora.

Antun Horvath, 3. r., PŠ Kešinci

Iva Drenjančević, 2. r., Semeljci

Jakov Jaman, 8. b

Michael Lukač, 8. b

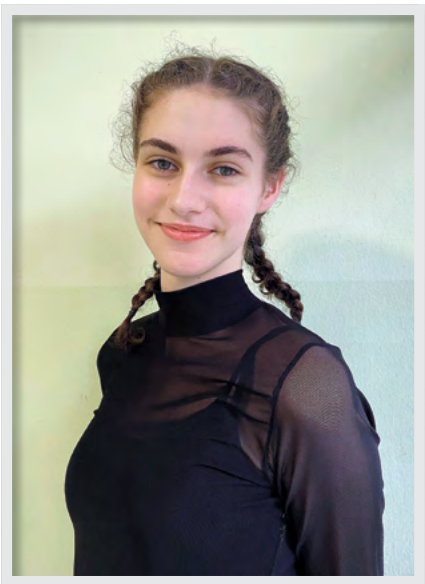
Ivana Hes, 8. c

Lana Josipović, 8. c

Naši odličaši

Iva Jukić, 8. c

Josip Kelić, 8. c

Eva Sremac, 8. c

8.a

Gornji red:

Patrik Bednjanić,
Darko Majhen,
Nikola Šalić

Donji red:

Dora Javorović, Korina
Tuksar, Ema Tolj,
Lana Jelenić, Luka
Majhen, Luka Rakitić,
Tomislav Galović

Nedostaje:

Leonardo Kalić,
Bruno Beno

Razrednica:

Ivana Čatić

Gornji red:

Damir Milardović,
Toni Marčićević, Ana
Bježančević, Lori
Sudar, Ella Raguž,
Tena Gujaš, Jure Boras,
Patrik Mihaljević

Donji red:

David Pilipović, Jakov
Jaman, Karlo Piliši,
Gabrijel Horvath, David
Sarka, Danijel Džanija

Nedostaje:

Michael Lukač,
Marijana Filipović

Razrednik:

Vanja Gvozdanović

8.b

8.c

Gornji red:

Lana Josipović,
Katarina Kučara-
Albert, Lana Katić,
Ivana Hes, Iva Jukić,
Martina Tot, Eva
Sremac, Petra Blažević,
Lea Šimić

Donji red:

Noa Josipović,
Domagoj Augustinović,
Josip Kelić, Luka
Kovač, Toni Orešković,
David Jozipović, Marko
Drenjančević

Nedostaje:

Ana Brođanac

Razrednica:

Sanja Korajac